

LUMINA DIN LUMINA !

Prof. Filip Ana Maria, Ed. Mierlea Cristina
Grădinița cu PP.Dumbrava Minunată, Giurgiu

Odată cu venirea sărbătorilor pascale , creștinii ortodocși de pretutindeni încearcă să edvină mai buni, mai aproape de Dumnezeu. Eu cred că blândețea este fundamentală în educația copiilor. Blândețea dă rezultatele cele mai bune. Mai întâi trebuie să fim cu dibăcie. La acest nivel de varsta, cele mai potrivite sunt povestile cu continut „laico-religios”, cu pilde moralizatoare, care ating, prin continut si semnificatie, atat latura relationala, cat si afectivitatea, sensibilitatea copiilor. Să încercăm **să-L propunem cu povestiri pe Dumnezeu, conștiinței lor.** Să înceapă să se închine. Copiii nu înțeleg puterea grozavă a credinței, dar practica în sine va aduce roade mai târziu. Un alt element din educația lor ar fi să-i iubească la rândul lor pe ceilalți copii. Învățătura creștină îi mai domolește. Știți cum se spune: „*Părinții care nasc copii mulți umplu raiul de sfinți*“. Pentru că se înțelege că **dacă i-ai făcut, trebuie să-i și mântuiești.** Și nu poți să-i mântuiești fără blândețe. **Părinții trebuie să se bucure la vederea copiilor când intră în casă.** E aici problema libertății fiului care are tendința să facă ce vrea, nu ce trebuie. Copilul este ca un „animal“ neformat, dar poți întrezări și câte ceva neprevăzut, care te surprinde: „*Măi, ia uite ce a spus copilul ăsta!*“ Pentru că „animalul“ acesta mic e totuși om. Trebuie să-l înțelegi.

Eu cred că blândețea este fundamentală în educație.
Blândețea dă rezultatele cele mai bune. Ea prinde în adânc, teama prinde în coajă. Dacă copilul face de frică, nu e de ajuns. Dacă prinde în adânc, se întâlnește cu viața, cu pragurile vieții și, în anumite momente de răscruce, copilul va zice: „*Uite ce zicea mama, uite ce spunea tata...*“ Pentru că a prins în adânc.

Educația nu este și nu poate fi deplină, dacă nu asigură armonia între cuplul suflet - spirit și cuplul viața - corp, conferind formare spiritual - religioasă personalității umane în devenire.

Modurile și situațiile de învățare sunt din cele mai diverse, iar conținuturile sunt însușite mai mult sau mai puțin sistematic. Întrucât în multe cazuri, mai ales în mediul urban, copiii nu frecventează în mod regulat biserica, ei nu beneficiază de o cateheză riguroasă și doar parțial de învățatura predicilor liturgice.

Și prescolarii mici trebuie să cunoască rolul cu totul remarcabil pe care l-au jucat Biserica, ierarhii săi, precum și credincioșii în istoria neamului, îndeosebi în momentele de restricte. În zilele noastre Biserica este instituția care se bucură de cea mai mare încredere și simpatie din partea populației țării; ea inspiră tuturor credincioșilor, și nu numai lor, optimism în realizarea aspirațiilor de mai bine ale cetățenilor.

În acest sens am derulat la grupa „Piticii” o activitate de educație religioasă însă în același timp de educație ecologică. Activitatea s-a desfășurat în satul Slobozia, județul Giurgiu, la

Mănăstirea cu Hramul Sfântul Ioan Rusul, lăcaș aflat în mijlocul pădurii și care avea în grijă și animale pe care le îngrijau călugării într-o rezervație naturală: păuni, porumbei, capre, căprioare.

Datorită locației alese, am putut atinge obiective la nivelul educației ecologice integrând astfel mai multe proiecte educative derulate pe acest domeniu.

Comuniune natură- Dumnezeu, poate transpune la nivel concret, copilul, în cunoștințele credinței creștine, care deși nu sunt încă pe deplin accesibile la ceastă vârstă, ele pot fi intuite mult mai ușor.

Preșcolarii de la grupa „Piticii” au ascultat Sfânta Slujbă, după care au împărtășiți, activitatea desfășurându-se în postul mare. Au ascultat apoi cuvântul părintelui stareț. Copiii au fost însoțiți de părinți, frați, bunici și cadre didactice.

fost

După slujbă copiii și adulții au vizitat animalele crescute de către călugări manifestându-și încântarea față de acestea.

În acest mod au cunoscut aspecte din viața monahală, dar au și îmbinat armonios excursia în pădurea în care se afla mănăstirea. Au putut vedea cum cresc păunii, căprioarele, caprele și alte animale, într-un mediu aproape natural.

Copiii au dobândit deprinderi de a se purta frumos, de a fi respectuoși, de a dăruși și de a fi milostivi cu cei neajutorați, au învățat să deosebească binele de rău, să trăiască curați ca îngerii la trup și suflet. Un copil, peste ani, ar putea fi un sfânt sau un păcătos. Și de noi depinde dacă sufletul lui pornește pe drumul bun sau pe drumul rău.

După această activitate afecțiunea pentru natură și Dumnezeu a crescut, iar copiii și părinții și-au manifestat intenția de a merge din nou la acest lăcaș binecuvântat de Dumnezeu.

„Aceasta este porunca Mea: sa va iubiti unii pe altii, cum v-am iubit eu”

(extras din interviu realizat de Augustin Păunoiu cu **Părintele Arsenie Papacioc**, pentru Ziarul Lumina în 2008)

